

РЕШЕНИЕ

№ 15024

гр. София, 02.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 13.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12259** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Р. Д. М., ЕГН: [ЕГН], с ЕТ „Акцепт – Румен Михайлов“, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], вх. Б, ет. 6, ап. 70, против Решение № ПИ-394 от 11.12.2023 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. /ТД на НАП [населено място]/, с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. № С230022-022-0078395/27.10.2023 г., издадено от Р. Н. – Д., на длъжност публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място]. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, необосновано и неправилно. С жалбата се иска отмяна на решението на Директор на ТД на НАП [населено място], респективно издаденото ПНОМ. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован се призовава от адв. А., която моли Съда да уважи депозираната жалба. Претендира разноски.

Ответникът – Директор на ТД на НАП С., редовно призован се представлява от юрисконсулт М., която оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и недоказана. Моли съда да остави в сила Решение № ПИ-394 от 11.12.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място]. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намира за установена следната фактическа обстановка:

В ТД на НАП [населено място] във връзка с установени и изискуеми публични държавни вземания срещу Р. Д. М. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г., възлизащи в общ размер на 3 760.05 лв., от които 2 559.91 лв. – Главница и 1 200.14 лв. – лихва.

От представената преписка се установява, че на 27.02.2023 г. на основание чл. 221 от ДОПК е издадено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С190022-048-0043956/27.02.2019 г., с което Р. Д. М. е поканен да заплати доброволно публичните си задължения. Съобщението е връчено на Р. Д. М. на 12.04.2019 г., съгласно представено по делото известие за доставяне /л.18-20/. В цитираното съобщение за доброволно изпълнение е посочено, че задължението на Р. Д. М. до 27.02.2019 г. е в общ размер на 602.35 лв. – главница в размер на 443.47 лв. и лихва в размер на 158.88 лв.

С цел обезпечаване на вземането от страна на публичен изпълнител са издадени както следва:

- Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С210022-022-0062870/25.08.2021 г., с което е наложен запор върху МПС, собственост на длъжника;

- Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022-022-0078395/27.10.2023 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ЮроБанк България“ АД в размер на 3 760.05 лв. До посочената бака е изпратено Запорно съобщение и е върнат отговор, че запорът е наложен на 30.10.2023 г. /л.21-23/.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022-022-0078395/27.10.2023 г. е връчено на Р. Д. М. по електронен път на 21.11.2023 г.

От страна на публичния изпълнител въз основа на депозирано Възражение за изтекла давност с вх. № С230022-000-0587176/28.11.2023 г. е издадено Разпореждане с изх. № С230022-137-0008324/28.11.2023 г., връчено на длъжника по електронен път на 28.11.2023 г.

ПНОМ с изх. № С230022-022-0078395/27.10.2023 г. е оспорено по административен ред. Във връзка с депозираната жалба е издадено Решение № ПИ-394/11.12.2023 г., с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

По делото с молба от 29.05.2024 г. на жалбоподателя е представено Уведомително писмо с изх. № 2170-21-253/25.07.2023 г., с което същият е уведомен, че следва да внесе по сметка на НАП сумата в размер на 2 703.82 лв., представляваща размера на недостигащия му осигурителен стаж 01 год. 07 мес. и 07 дни за придобиване право на лична пенсия. Сумата е платена от жалбоподателя, за което по делото е представено като доказателство Разписка за извършено безкасово плащане по сметка на ТД на НАП [населено място] на сумата в размер на 2 703.82 лв. /л.32-34/.

По делото е представено и Решение № 1791/19.03.2024 г., постановено по административно дело № 92/2024 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 19.03.2024 г. Делото е образувано по жалба на Р. Д. М. срещу Решение № ПИ-400/18.12.2023 г. издадено от „За“ Директор ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 34-00-248/05.12.2023 срещу Разпореждане за отказ за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл.225 от ДОПК с изх. № С-230022-137-0008324/28.11.2023 г. на Публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място]. Видно от съдебния акт е, че Съдът е установил, че 28.11.2023 г. от страна на Р. Д. М. е депозирано

възражение до Публичен изпълнител, с което поискал да бъдат погасени всички лихви до 2018 г., в същото е посочено още, че не дължи посочените в Справката за подлежащи на принудително изпълнение задължения за ДОО и ЗО, главница и лихви за 2018 г. в размер на 250.47 лева, за НЗОК 908.92 лева, за ДОО за 2019 г. – 450.16 лева, за 2020 г. – 690.38 лева за ДОО и че от негова страна не са подавани и декларирани задължения в такъв размер с Декларацията - образец № 6, респективно, че не дължи ДОО и ЗО за 2018, 2019 г. и 2020 г.

С Разпореждане от 28.11.2023 г., издадено от публичен изпълнител са прекратени поради изтекла погасителна давност публични държавни вземания за периода от 2014 г., 2015 г. и 2016 г., подробно посочени в Разпореждането и е направен отказ за прекратяване поради изтекла погасителна давност задълженията за 2017 г. и 2018 г., представляващи публични държавни вземания.

Съдът е приел въз основа на събраните по делото доказателства, включително от изпълнителното дело, че не може да се установи дали е налице изискуемо публично вземане за посочените в Разпореждането публични вземания, като и в хода на административното обжалване на Разпореждането такива доказателства не са били представени и не са представени самите Декларации и другите изпълнителни основания. Констатирано е, че в оспореното разпореждане липсват каквито и да е мотиви относно лихвите, които Р. Д. М. е поискал да бъдат погасени по давност до 2018 г., както и че липсва произнасяне за поисканите във възражението неподлежащи на принудително изпълнение публични държавни вземания за 2019 г. и 2020 г. Съдът е направил извод, че в случая недопустимо без да има произнасяне от страна на публичен изпълнител, от страна на Директор ТД на НАП-С. е прието, че публичният изпълнител правилно е отказал да погаси по давност публичните задължения за 2019 г. и 2020 г., при положение, че липсва произнасяне от страна на публичния изпълнител, респективно няма отказ и вместо преписката да бъде върната на публичния изпълнител за произнасяне по депозираното възражение, Директорът на ТД на НАП [населено място] е иззел и заместил липсата на произнасяне със собствени изводи. В тази връзка с влезлия в сила съдебен акт е прието, че това действие на директора на ТД на НАП [населено място] е недопустимо в производството по обжалване на Разпореждане за отказ за погасяване по давност на публични държавни вземания.

Установено е, че нито в нито в решението на директора на ТД на НАП [населено място], нито в разпореждането за отказ за прекратяване на производство по принудително изпълнение, издадено от публичния изпълнител е посочено и не е и изследван въпросът кога длъжникът е следвало да подаде декларациите за съответните периоди, кога е подадена и кога за всеки един период е следвало да бъде платено задължението по тази декларация с посочване на конкретни дати и конкретен размер, а в табличен вид е посочен документ и дата и посочена главница и лихва/ за задълженията по ЗДДФЛ, и за ДОО и за ЗО, като не е обсъдено и не са представени доказателства в действителност за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. от страна на Р. Д. М. подавани ли са такива декларации, за да бъде установено налице ли са възникнали задължения по декларация, които да подлежат на принудително изпълнение. Посочено е, че няма приложено годно изпълнително основание, което да обосновава наличие на установени и изискуеми публични вземания, както и че липсва отговор на това дали лихвите до 2018 г. са погасени по давност, респективно дължими ли са от задълженията, посочени в заявлението за изтекла погасителна давност на Р. Д. М. за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

При тези мотиви, Съдът е отменил Решение № ПИ-400/18.12.2023 г. издадено от „За“ Директор ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 34-00-248/05.12.2023 срещу Разпореждане за отказ за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл.225 от ДОПК с изх. № С-230022-137-0008324/28.11.2023 г. на Публичен изпълнител при ТД

на НАП- [населено място] и е върнал административната преписка на органа със задължителни указания по прилагане и тълкуване на закона /л.35-42/.

По делото от страна на ответника са представени, както следва:

1. С молба от 04.10.2024 г. – протоколи за подадени декларации от Р. Д. М. /л.49-55/;
2. С молба от 03.02.2025 г. – заверени копия на Декларации обр. 1 и обр. 6 за период от 2013 г. – 2020 г., подадени от Р. Д. М. /л.58-121/

При така установените факти, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуална допустима, тъй като е подадена е в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване. Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

ПНПОМ е издадено от компетентен административен орган, както и потвърждаващото го Решение № ПИ-394 от 11.12.2023 г., което е предмет на съдебното оспорване. При издаването им, обаче са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 195 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител:

1. по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане;
2. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание.

В процесния случай издаденото ПНОМ страда от съществен порок, в него не е определен реалният размер на дължимите от жалбоподателя суми. На първо място и видно от представеното по делото съобщение за доброволно изпълнение до жалбоподателя е, че в същото е посочен размер на дължима сума, различен от размера на дължимата сума в оспореното ПНОМ. Отделно и с оглед останалите доказателства по делото се установява, че липсват каквито и да е издадени от публичния изпълнител разпореждания за присъединяване на суми към образуваното срещу жалбоподателя изпълнително дело.

От страна на жалбоподателя по делото е представена разписка за внесена по сметка на НАП сума в размер на 2 703.82 лв., представляваща изискуеми осигурителни вноски за придобиване право на пенсия от жалбоподателя. Няма данни по делото тази сума да отчетена от публичния изпълнител. В тази връзка, настоящият съдебен състав има предвид и обвързващата доказателствена сила на Решение № 1791/19.03.2024 г., постановено по административно дело № 92/2024 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 19.03.2024 г. Както се посочи по-горе, с този съдебен акт е отменено Решение № ПИ-400/18.12.2023 г. издадено от „За“ Директор ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 34-00-248/05.12.2023 срещу Разпореждане за отказ за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл.225 от ДОПК с изх. № С-230022-137-0008324/28.11.2023 г. на Публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място], като преписката е върната на органа със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Съдът е установил недопустимост в действията на публичния изпълнител, респективно на директора на ТД на НАП [населено място], изразяваща се в неизяснена фактическа обстановка, несъбрани доказателства за подавани от жалбоподателя декларации обр. 1 и обр. 6 за 2018 г., 2019 г. и 2020 г., включително, че в случая не се установява годно изпълнително основание.

По настоящето дело от страна на ответника се представиха заверени копия на декларации обр. 1 и

обр. 6, подавани от жалбоподателя, но действително тяхното представяне не води до яснота на точния размер на дължимото от жалбоподателя задължение. Безспорно е, че към така представените декларации липсват и не са представени разпореждания за присъединяване на суми, издадени от публичния изпълнител. От същите тези декларации не може да се установи действителния размер на изискуемите задължения от жалбоподателя, респективно как от 602.36 лв. /дължимата сума според съобщението за доброволно изпълнение/ изискуемата от жалбоподателя сума в ПНОМ е в размер на 3 760.05 лв.

В случая е налице явно противоречие, в издаденото ПНОМ и потвърждаващото го решение липсват фактически установявания относно точния размер на сумата, която се претендира като дължима от жалбоподателя, респективно не са отчетени и други факти и обстоятелства, като платени от жалбоподателя осигурителни вноски, не е изследван въпросът по всяка една декларация и по всяко едно изпълнително основание кога е възникнало задължението за плащане. Тези факти липсват както в издаденото ПНОМ, така и в потвърждаващото го решение. В решението на директора на ТД на НАП [населено място], не е изследвана цялостната фактическа обстановка по случая, не са взети и обсъдени възраженията на жалбоподателя, изложените мотиви са бланкетни и неподкрепени със съответните доказателства.

При така установеното, Съдът намира, че оспореното Решение № ПИ-394 от 11.12.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] и потвърденото с него ПНОМ с изх. № С230022-022-0078395/27.10.2023 г. са незаконосъобразни, поради което следва да бъдат отменени.

С оглед изхода на спора и отправеното от жалбоподателя своевременно искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, такива му се дължат в общ размер на 110.00 лв., от които 10.00 лв. за внесена държавна такса и 100.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1, изречение трето, във връзка с чл. 144, ал.1 във връзка с чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. Д. М., ЕГН: [ЕГН], с ЕТ „Акцепт – Румен Михайлов“, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], вх. Б, ет. 6, ап. 70, Решение № ПИ-394 от 11.12.2023 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С., с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022-022-0078395/27.10.2023 г., издадено от Р. Н. – Д., на длъжност публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място].

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. Д. М., ЕГН: [ЕГН], с ЕТ „Акцепт – Румен Михайлов“, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], вх. Б, ет. 6, ап. 70, Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022-022-0078395/27.10.2023 г., издадено от Р. Н. – Д., на длъжност публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място].

ОСЪЖДА Териториална дирекция при Национална агенция по приходите [населено място] да заплати на Р. Д. М., ЕГН: [ЕГН], с ЕТ „Акцепт – Румен Михайлов“, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], вх. Б, ет. 6, ап. 70 сумата в размер на 110.00 лв. /сто и десет лева/, представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: